

گزارش

مدیرعامل بانک سرمایه‌اختلاس را رد کرد

فقط تکذیب

● **شرق:** روز گذشته مدیرعامل بانک سرمایه از اختلاس بزرگ در صندوق ذخیره فرهنگیان دست شُست و بانک تحت امرش را میرا از هر اختلاسی دانست. در واقع او هرچه را نبود تکذیب کرد. او که به‌تازگی به مدیرعاملی این بانک برگزیده شده، بدهکاری ۳۰۹ هزارمیلیاردتومانی، اختلاس هشت‌هزارمیلیاردی و پول‌های سوخت‌شده بانک را که حدود هفت هزار میلیارد تومان تخمین زده می‌شود، به‌طور کل تکذیب کرد. از نشست خبری او چنین پیداست که همه چیز تحت کنترل و در امن و امان است.محمدرضا خانی، در همان ابتدای نشست خبری بر حفظ حقوق فرهنگیان به‌عنوان صاحبان اصلی این بانک تأکید کرد و گفت: اختلاس هشت هزار میلیاردتومانی ربطی به این بانک ندارد و مربوط به صندوق ذخیره فرهنگیان است. تخلفات صندوق ذخیره فرهنگیان هم ربطی به بانک ندارد. او حتی اظهارات سخنگوی قوه قضائیه را هم به شهادت گرفت که در اظهارات خود نامی از بانک سرمایه نبرده است.او گفت که صندوق ذخیره فرهنگیان یکی از سهام‌داران این بانک به شمار می‌رود و جایگاه آن در مجمع عمومی بانک است. هیات‌مدیره جدید اجازه نمی‌دهد سهام‌داران در امور مربوط به بانک دخالت کنند. خانی در مدت نشست به طور کامل سعی کرد از حیثیت بانک دفاع کند؛ به‌طوری‌که از درخواست برخی نمایندگان مجلس برای انجام تحقیق‌وتقصی از بانک سرمایه استقبال کرد و گفت: هرچه شفافیت بیشتر باشد، آسودگی خاطر هم بیشتر است. البته تاکنون نمایندگان مجلس برای دریافت اطلاعات و آمار به این بانک مراجعه‌اند نداشت‌اند و به محض آنکه اطلاعاتی بخواهند، به طور مستند به آنها ارائه می‌کنیم.دستگیری هشت نفر درباره پرونده صندوق ذخیره فرهنگیان و بانک سرمایه هم موضوع دیگری بود که خانی درباره آن گفت: این‌گونه نیست که این افراد اکنون بازداشت شده‌اند. بلکه یکی از مدیران سابق بانک حدود پنج ماه پیش بازداشت شده. از نظر اطلاعی ندارم. اما پرونده در مرحله بازجویی از متهمان است و اتهامات وارده هنوز اثبات نشده است.مطالبات معوق بانک هم از موضوعات دیگری بود که او در نشست خبری آن را به این صورت پاسخ داد: در تشکیل پرونده‌های تسهیلات، اشکالات و سهل‌انگاری‌هایی در گذشته و در شعب بانک و از سوی افرادی که اکنون دیگر در بانک نیستند، صورت گرفته است. درباره وثیقه‌هایی که از مشتریان دریافت شده، اختلاف‌نظرهایی وجود دارد و علت اصلی ورود ندهادهای نظارتی به موضوع بحث کارشناسی‌بودن وثیقه‌ها است. با نظرات صورت‌گرفته، بدهکاران در حال مراجعه به بانک و تسویه بدهی خود هستند و درصدد هستیم معوقه‌ها را با احتساب جرائم پس بگیریم. خانی در ادامه به وام ۸۰میلیاردتومانی هم اشاره کرد که با سود ۱۰٫۵درصدی اعطا شده بود. او در تشریح موضوع به سال ۹۲ گریز زد و گفت: در سال ۱۳۹۲ برای ایجاد فروشنده‌کاهای رفاهی فرهنگیان قراردادی با مشارکت بخش خصوصی و صندوق ذخیره فرهنگیان با بانک سرمایه منعقد شد تا این بانک بخشی از سرمایه‌ی مورد نیاز را تأمین کند. ازآنجاکه هدف از این کار خدمت‌رسانی به معلمان بود، کارمزد آن ۱۰٫۵درصد تعیین شد؛ اما چون خدمت‌رسانی متوقف شد، بانک سرمایه از سال گذشته برای تودیع آن، بازپرداخت تسهیلات مدنظر را با نرخ سود ۲۴درصدی محاسبه کرد که بخش خصوصی طرف قرارداد باید به بانک بازگرداند. موضوع دیگری هم که این روزها در رسانه‌ها بارها تکرار شد، ماجرای فردی بود که ۳۹ هزار میلیارد ریال (سه‌هزارو ۹۰۰ میلیارد تومان) از بانک وام گرفته؛ اما پس نداده بود. خانی در پاسخ به این خبر، به طور کل وجود چنین فردی را تکذیب کرد و گفت: فرد حقیقی یا حقوقی با این مبلغ بدهکاری در بانک نداریم.در ادامه نشست نوبت به موضوع معوقات وصول‌نشدهی بانک سرمایه رسید. برآوردهای انجام‌شده نشان می‌دهد که این بانک هفت هزار میلیارد تومان مطالبات معوق دارد که امیدی به بازگشت آنها به بانک نیست. او این را نیز تأیید نکرد و گفت: هدف ما وصول همه مطالبات است. تخلفات گذشته در تشکیل پرونده‌های اعتباری موجب نمی‌شود در وصول مطالبات به ناکامی برسیم.خانی در توضیحات بیشتری در این زمینه گفت: مطالبات سررسید گذشته این بانک نسبت به کل تسهیلات هفت درصد، نسبت مطالبات معوق به کل تسهیلات هفت درصد و نسبت مطالبات مشکوک‌الوصول به کل تسهیلات ۲۰ درصد است.مدیرعامل بانک سرمایه نسبت مطالبات مشکوک‌الوصول ضمانت‌نامه‌ها به کل تسهیلات را مفت‌درصد و نسبت مطالبات مشکوک‌الوصول اعتبارات اسنادی به کل تسهیلات را یک درصد برآورد کرد. مدیرعامل بانک سرمایه در گام بعد این ادعا را که در اغلب پرونده‌های مربوط به معوقات بانک سرمایه صندوق ذخیره فرهنگیان دخیل است، تکذیب کرد و گفت اینکه بین صندوق و بانک ارتباط باشد، چنین نیست؛ جایگاه سهام‌داران فقط در مجمع عمومی بانک است و در امور عمومی بانک حق دخالت ندارند. اجازه نمی‌دهیم ذره‌ای از حقوق معلمان، سپرده‌گذاران، مشتریان و کارکنان بانک ضایع شود و از حفظ حقوق آنان عقب‌نشینی نخواهیم کرد.

شرق: در همین چند روز اخیر، رئیس جمهور ونزوئلا در رسانه ملی این کشور خواستار دعوت از آمریکا برای حضور در نشست بعدی اوپک شده بود. نیکولاس مادورو در سخنرانی تلویزیونی خود به این نکته تأکید کرده بود: «بزرگ‌ترین تولیدکننده نفت جهان باید در مذاکرات مربوط به تثبیت قیمت‌های جهانی نفت حضور داشته باشد». به گزارش بلومبرگ، مادورو که کشورش دارنده بزرگ‌ترین ذخایر نفتی جهان است، در یک سخنرانی تلویزیونی گفت: «وی در حال تلاش برای شکل‌دادن یک اتحاد بین کشورهای عضو و غیرعضو اوپک با حضور آمریکا و مهم‌ترین شرکت‌های نفتی جهان است». وی ادامه داد: «در مذاکرات با سایر کشورها، آنها پیشنهاد کردند که از دولت آمریکا برای حضور در نشست بعدی اوپک دعوت شود و من با آن موافق بودم، زیرا آمریکا یک تولیدکننده بزرگ است و نمی‌توان آن را از این نشست دور نگه داشت و گول تحلیل‌گران، جنگ‌طلبان یا بخش‌های ضدروسه‌یا را خورد». مادورو گفته: «تولیدکنندگان نفت در حال کار روی فرمولی جدید برای یک مکانیسم قیمت‌گذاری در ۱۰ سال آینده هستند. این یک مکانیسم ثبات است، تا تولید، بازار و قیمت‌ها پیش‌بینی‌پذیر شوند». این گفته او از دیدگاه کارشناسان سخنی معقول به نظر می‌آید، زیرا بخش خصوصی آمریکا به‌عنوان یکی از تولیدکنندگان بزرگ جهان، نقش‌ی مؤثر در قیمت جهانی نفت دارد و حضور آن حتی در حاشیه نشست اوپک می‌تواند به تثبیت قیمت نفت در جهان کمک کند و به‌نفع تمام کشورهای تولیدکننده و صادرکننده نفت تمام شود.
باین‌حال، سخنگوی وزارت انرژی آمریکا در واکنش به سخنان مادورو گفته: «آمریکا در هیچ مذاکره غیررسمی‌ای درباره توافق نفتی اوپک یا در نشست فنی هفته آینده این سازمان شرکت نخواهد داشت».

دعوت ونزوئلا از بخش خصوصی آمریکا بوده دولت آمریکا

محمدعلی خطیبی، نماینده سابق ایران در اوپک، با اشاره به اینکه آمریکا سومین تولیدکننده نفت در جهان است و تولیدکنندگان حاضر در منطقه نفتی آمریکا (تکزاس) همه از بخش خصوصی هستند و دولت آمریکا در آنجا حضور ندارد، به «شرق» می‌گوید: بخش خصوصی آمریکا نیست به قیمت‌های نفت بسیار حساس است و به‌همین‌دلیل در گذشته بارها هیأتی از تولیدکنندگان آمریکایی در حاشیه نشست‌های اوپک با برخی از وزرای حاضر در اوپک ملاقات می‌کردند، اما در نشست‌ها شرکت نمی‌کردند و از آنها می‌خواستند اجازه ندهند قیمت‌های نفت خیلی پایین بیاید زیرا آنها هم منفعی در این زمینه دارند.

رویکرد دوگانه دولت آمریکا و بخش خصوصی این کشور درباره قیمت نفت

نماینده سابق ایران در اوپک با اشاره به رویکرد دوگانه دولت آمریکا و بخش خصوصی این کشور در رابطه با قیمت نفت می‌افزاید: سابقه حضور هیأتی از ایالات نفتی آمریکا در حاشیه نشست‌های اوپک و ملاقات با وزرای نفتی و تشویق آنها برای تثبیت قیمت‌ها، سابقه‌ای طولانی است. برخلاف دولت آمریکا که درباره نفت موضعی دیگر دارد زیرا برای دولت آمریکا که یک وارکننده بزرگ نفت در جهان محسوب می‌شود، قیمت بالای نفت، هزینه‌زا خواهد بود. به گفته خطیبی، صادرکنندگان، خواهان افزایش قیمت

روز به معین زاده

تحلیلگر بازارهای مالی

روز گذشته سوم آبان، به لطف نماد شرکت‌های پالایشگاهی، شاخص‌ها مثبت شدند. افزایش قیمت نفت و توسعه این صنعت پهناهای برای رشد قیمت سهام این شرکت‌ها در کواتمادت شدند. شاخص قیمت با ۵۹ واحد رشد به رقم ۲۷هزار و ۷۳۱ واحد رسید و شاخص کل با ۱۶۷ واحد رشد به رقم ۷۸هزار و ۵۲۷ واحد افزایش یافت. ارزش معاملات بورس به ۱۷۰میلیارد تومان رسید که رقم مناسبی برای رونق بازار نیست. در چند روز اخیر گزارش‌های شش‌ماهه اکثر شرکت‌های بورسی اعلام شدند. گزارش شرکت‌های معدنی و فلزی امیدوارکننده بود، درمقابل هنوز گزارش‌های پتروشیمی‌ها با روندهای منفی شرایط سردی را برای این صنعت فراهم کرده‌اند. باین حال افزایش قیمت نفت می‌تواند با تأخیر زمانی روی محصولات پتروشیمی تأثیرگذار

اقتصاد

رئیس جمهور ونزوئلا از ایالات متحده برای حضور در نشست اوپک دعوت کرد

کارت دعوت برای آمریکا

نفت و واردکنندگان خواهان کاهش قیمت نفت در سطح جهان هستند. خطیبی با تگاهی به دعوت رئیس جمهور ونزوئلا از آمریکا برای حضور در این نشست مشترک می‌افزاید: مادورو از دولت آمریکا برای حضور در نشست اوپک دعوت نکرده است زیرا دولت آمریکا در تولید نفت در این کشور نقشی ندارد، بلکه هدف از این دعوت، دعوت از تولیدکنندگان آمریکایی برای حضور در این نشست است. او با بیان اینکه این دعوت از سوی مادورو، صرفا نظر شخصی دولت ونزوئلاست، ادامه می‌دهد: نظر اوپک از دو طریق اعلام می‌شود؛ از طریق دبیرکل یا ریاست اجلاس اوپک. تا آنجا که اطلاع دارم، ونزوئلا در نشست بعدی اوپک، ریاست اجلاس را برعهده ندارد. بنابراین این دعوت صرفا دعوت از سوی دولت ونزوئلا محسوب می‌شود. خطیبی درخصوص علت این اظهارنظر از سوی مادورو می‌گوید: ونزوئلا می‌خواهد تمام بازیگران اصلی در بازار نفت در این نشست شرکت کنند تا تأثیر بالاتری بر تثبیت قیمت نفت در بازار جهانی حاصل شود، زیرا همان‌طور که روسیه و نروژ از بازیگران مهم غیروپک محسوب می‌شوند، تولیدکنندگان آمریکایی نیز نقش مهمی در بازار جهانی نفت دارند.

در صورت توافق جامع، بازار توافق را جدی‌تر خواهد گرفت

او در پاسخ به اینکه حضور آمریکا در این نشست مشترک چه تأثیری روی بازار نفت خواهد داشت، می‌گوید: همان‌طور که اوپک روی سقف تولید توافق کرده است و این توافق توانسته قیمت را در بازارهای جهانی به ۵۰ دلار برساند، این اقدام نیز می‌تواند به‌نفع تولیدکنندگان و صادرکنندگان نفت تمام شود. اگر چنانچه این توافق صادرکنندگان اوپکی با همراهی و حمایت صادرکنندگان مهم غیروپک همراه شود، توافق جامع‌تر و قوی‌تری شکل خواهد گرفت و در نتیجه بازار نفت آن را جدی‌تر می‌گیرد.

نماینده سابق ایران در اوپک با تأکید بر اینکه مادورو فقط به یک کشور غیروپک پیام نداده است، می‌افزاید: ونزوئلا در دو، سه سال اخیر افت قیمت نفت در بازار جهانی، دیپلماسی فعالی را در پیش گرفته است و برهمین‌اساس در سطوح مختلف رئیس‌جمهور، وزیر نفت و وزیر امور خارجه سفرهای متعددی را به کشورهای اوپکی و غیروپکی داشته و تلاش کرده به توافقی جامع در این زمینه دست یابد و تاحدودی به موفقیت نیز نزدیک شده است.

پالایشی‌ها شاخص را مثبت کردند

باشد. همچنین رشد ۲۰۰درصدی قیمت زغال‌سنگ و پایداری قیمت‌ها برای آن روی ارزش سهام زغال‌سنگی بورس تأثیرگذار بوده است، ولی با توجه به اینکه فروش زغال‌سنگ داخلی بوده و دیوآهن تنها مصرف‌کننده این محصول است، در افزایش سود این صنعت باید تردید کرد مگر اینکه اجازه محدودی در صادرات داده شود. همچنین با توجه به اینکه در چین تعدادی از محصولات پتروشیمی‌ها از زغال‌سنگ تهیه می‌شوند، باید منتظر تأثیرات مثبتی روی محصولات نفتی و پتروشیمی باشیم. به نظر می‌رسد بعد از سه سال رکود در محصولات پایه کالایی، به یک رونق دوباره در این صنایع دست یابیم که می‌تواند تأثیر مثبتی بر بورس بگذارد. گرچه چین با کاهش رشد اقتصادی مدعی و فلزی امیدوارکننده بود، نباید دست‌کم گرفت، ولی چین هم می‌تواند دوباره به رونق اقتصادی برگردد. دیروز بورس علاوه بر رشد سهام پالایشگاهی، با رشد سهام سیمانی و ساختمانی هم روبه‌رو شد. به نظر می‌رسد سرمایه‌گذاران درباره

دینی ترکمانی در جلسه نقد کتاب «آمار تیا سن»، برنده نوبل اقتصاد ۱۹۹۸:

توسعه بدون تعامل با اقتصاد جهانی ممکن نیست

قاعده حداکثرکردن مطلوبیت و سود خود را می‌داند. دچار تناقض در تصمیم‌گیری نمی‌شود. به بیانی دیگر، رجان‌های وی ناسازگار با یکدیگر نیست. علاوه‌براین، این نظریه، با اعتقاد به فردگرایی روش‌شناختی، معتقد است هر فردی بهتر از هر مرجع دیگری، از رجان‌های خود اطلاع دارد و می‌تواند پاسخ بهتری به تأمین این رجان‌ها با توجه به قیده‌های پیش‌رو از جمله درآمد و قیمت‌ها بدهد. در تحلیل نهایی، از منظر رویکرد مطلوبیت‌گرایی، چیزی به نام معیاری برای شناسایی نیاز افراد معنا پیدا می‌کند. نیاز مسئله‌ای ذهنی و فردی است. نظریه قابلیت سن، این رویکرد و معیار موسوم به «بهبته پاره تویی» مبتنی بر آن به چالش می‌کشد. معتقد است مفاهیم و نظریه‌قابلیت، چارچوب بهتری برای ساماندن‌هی معانی اقتصادی و اجتماعی فراهم می‌کند. قابلیت به معنای درجه آزادی‌ای است که هر فردی در پیگیری خواست‌های مطلوب زندگی خود دارد. سلامت و طول عمر بیشتر، آموزش و تحصیلات بهتر و رفاه اقتصادی بیشتر از جمله تأمین حداقل نیازها از جمله این خواست‌ها یا کارکردهای مطلوب است. در اصل، قابلیت بیشترداشتن به معنای امکان دسترسی بیشتر به زندگی باکیفیت‌تر است. آنچه از این رویکرد برای ساماندن‌هی نظام اقتصادی و اجتماعی استنتاج می‌شود این است که درباره تعریف کیفیت زندگی بالا می‌توان به اجماعی مقبول رسید. اگر چنین باشد، پس تعریف نیاز را نمی‌توان فقط به رجان‌های ذهنی افراد تقلیل داد؛ همین‌طور نمی‌توان با استناد به معیار بهینه پاره توان، در رویکرد جامعه‌پوار وارد سو، در اقتصاد توسعه، نظریه‌ای هست به نام توسعه انسانی. سن، بنیان‌گذار این

او با اشاره به اینکه در گذشته جلسات مشترک بین اوپک و غیروپک در سطح وزرا و کارشناسان بسیار داشته‌ایم، ادامه می‌دهد: در گذشته بارها اتفاق افتاده بود که اوپکی‌ها روی محورهای مشترکی توافق کردند و غیروپکی‌ها نیز از آن تصمیم‌ها حمایت کردند. در واقع بعد از به‌هم‌ریختن ثبات در بازار نفت و تلاش برای ایجاد ثبات در آن، در دو، سه سال اخیر، اوپکی‌ها و غیروپکی‌ها به این نتیجه رسیده‌اند که باید به توافقی جامع درباره قیمت نفت برسند و برای بسترسازی آن توافق دولت ونزوئلا با دیپلماسی فعالی وارد عمل شده است.

او تصریح می‌کند: ممکن است دولت آمریکا با این قضیه مخالف باشد، اما اگر تولیدکنندگان آمریکا با این توافق جامع موافق باشند، هیأتی از تولیدکنندگان آمریکا در این توافق شرکت خواهند کرد و برای آن منعی وجود نخواهد داشت. همان‌طور که در گذشته هیأت‌هایی از تولیدکنندگان آمریکایی در حاشیه نشست اوپک شرکت می‌کردند، اما در گذشته حضور آنها با دعوت اوپک نبود و خودجوش در آن شرکت می‌کردند.

به گفته خطیبی، اوپک به‌طور کلی در بسیاری از موارد از غیروپکی‌ها به‌صورت عام برای ایجاد توافق‌های جامع دعوت کرده بود، اما هیچ‌گاه این دعوت‌ها به‌صورت منفرد نبوده است.

حضور آمریکا در نشست مشترک با اوپکی‌ها به نفع توسعه صنعت نفت خواهد بود

حسین آفریده، رئیس پژوهشکده نفت، گاز و پتروشیمی دانشگاه صنعتی امیرکبیر نیز در گفت‌وگو با «شرق» با بیان اینکه اظهارنظر رئیس‌جمهور ونزوئلا از جانب این کشور به‌تئهایی نیست و به نمایندگی از برخی از اعضای اوپک صورت گرفته، می‌گوید: حضور آمریکا به‌عنوان یکی از بزرگ‌ترین تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان جهان در این نشست تأثیر مثبتی روی بازار جهانی نفت خواهد گذاشت. رئیس کمیسیون انرژی مجلس ششم همچنین در ادامه اظهارنظر خود می‌افزاید: هرچند اظهارنظر مادورو نظر اوپک نیست، اما این احتمال وجود دارد که اوپک نیز با حضور آمریکا در این نشست مخالفتی نداشته باشد؛ زیرا اوپک نیز به دنبال کنترل بازار است و آمریکا یکی از مؤثرترین کشورهای جهان در حوزه نفت جهان محسوب می‌شود. آفریده ادامه می‌دهد: آمریکا می‌تواند در نشست آینده اوپک به‌عنوان عضو ناظر و نه تصمیم‌گیر حضور پیدا کند و با مشکلاتی که اکنون تولیدکنندگان اوپک با آن مواجه هستند، آشنا شود و همراهی‌کردن او به توسعه صنعت نفت در سطح جهان کمک کند.

به گفته او، درحال‌حاضر اوپکی‌ها ارتباط خوبی با سایر کشورهای غیروپک دارند و از آنها برای گرفتن تصمیمی جامع درباره تثبیت قیمت نفت در سطح جهان دعوت می‌کنند. در چنین شرایطی حضور آمریکا در این اتحاد می‌تواند به نفع تولیدکنندگان و صادرکنندگان نفت در سطح جهان تمام شود. رئیس پژوهشکده نفت، گاز و پتروشیمی دانشگاه صنعتی امیرکبیر تصریح می‌کند: اگر در این نشست مشترک، اقتصاد انرژی مدنظر قرار گیرد و به هزینه‌های تولید و سرمایه‌گذاری‌های مورد نیاز بازار توجه شود و در یک کلام تقلانیت بر این نشست حاکم باشد، به نظر می‌رسد قیمت نفت باید بالاتر از این میزانی در حال‌حاضر قرار دارد، قرار گیرد.

طلاو سکه	قیمت	تغییر
طرح قدیم	۱,۰۹۲,۰۰۰	+۳۰۰۰
طرح جدید	۱,۱۰۳,۰۰۰	+۶۰۰۰
نیم	۵۵۸,۰۰۰	+۴۰۰۰
ربع	۲۹۴,۰۰۰	+۴۰۰۰
گرمی	۱۸۶,۰۰۰	+۲۰۰۰
گرم ۱۸ عیار	۱۱۰,۶۰۰	+۱۰۰
اونس (دلار)	۱۲۶۳,۸	-۲,۹
ارز	قیمت(هولر)	تغییر
دلار آمریکا	۳۶۱۲	+۱۴
یورو	۳۹۵۵	+۲۲
پوند	۴۴۳۶	+۱۰
درهم	۹۸۷	+۳

عنوان شاخص	مقدار	تغییر
کل	۷۸۵۶۸,۸	۱۹۸۵,۱
شاخص قیمت	۲۷۷۴۲,۸	۷۰۰,۹
شاخص کل (هموزن)	۱۵۴۸۶,۵	۷۲,۹۰
شاخص قیمت (هموزن)	۱۲۳۵۸,۸	۵۹,۰۰
آزاد مشاور	۸۷۳۷۵,۸	۱۸۸۳,۲
۵۰ شرکت بزرگ	۳۱۰۰۵	۵,۸۰

تفاوت مهم این رویکرد با رویکرد مطلوبیت‌گرایی، مثالی درباره فقر را می‌زنم. فقرا معمولاً از زندگی خود راضی هستند و ممکن است به زندگی تگ‌دستانه و گاهی اوقات به تعبیر کالبرایت نکیت‌بار خود عادت کنند. در این شرایط، رجان‌های ذهنی فردی آنها در جهت ادامه وضع موجود است. اما، از منظر اجماع درباره کیفیت زندگی، می‌توان گفت که این زندگی مناسب آن نیست و باید متحول شود؛ یعنی در اولی نیاز از منظر خود فقرا تعریف می‌شود و در دومی از منظر اجماعی که در جامعه درباره زندگی با کیفیت خوب وجود دارد. همین‌طور، وقتی دولت اقدام به بازتوزیع منابع از طریق نظام مالیاتی پیشرفت می‌کند، حتماً مالیات‌دهندگان احساس متضررشدن می‌کنند و بنابراین با استناد به معیار بهینه پاره تویی نباید دست به چنین اقدامی زد؛ اما، سن معتقد است چنین معیاری سر از اندیشه‌ای جهنمی درمی‌آورد که در آن راهی برای مواجهه با فقر وجود ندارد. مثال ملموس دیگر، رفتار معتادان است. آنان دارای رفتاری عقلانی از منظر تخصیص درآمد به مهم‌ترین خواست یا رجان خود دارند که همانا تأمین مواد است. این اعتبار به هر دو معنای مدنظر، رفتارشان عقلانی است. هم رجان‌هایشان با یکدیگر سازگار است و هم به‌دنبال حداکثرکردن مطلوبیت خود هستند و از مصرف مواد مطلوبیت بیشتری می‌برند، اساً، از منظر رویکرد قابلیت، چنین رفتاری منطقی محسوب نمی‌شود چراکه با زندگی باکیفیت در تناقض است. این را تقریباً قرب به اتفاق جامعه پوار دارند. سو، در اقتصاد توسعه، نظریه‌ای هست به نام توسعه انسانی. سن، بنیان‌گذار این

ادامه در صفحه ۵

گزارش روز

بیش از ۸۰۰هزارشغل در دولت روحانی ایجادشد

روسایهی دوباره برای «صفر» احمدی نژاد

● **شرق:** «در حالی دولت روحانی مدعی ایجاد دومیلیون و ۴۰۰ هزار شغل در دولت تدبیر شد که گزارش رسمی مرکز آمار ایران بیانگر ایجاد ۸۱۱ هزار شغل خالص در سال‌های ۹۲ تا ۹۴ است». این ورودی خبری است که تسنیم دیروز بر خروجی خود قرار داد. این خبرگزاری با استناد به آمار مرکز آمار، خواسته این را القا کند که دولت روحانی در ایجاد اشتغال ضعیف عمل کرده. فارغ از عملکرد دولت یازدهم در حوزه اشتغال، ضروری است آن آمار تکان‌دهنده از میزان اشتغال در دولت‌های نهم و دهم که ظاهراً بسیاری ازجمله تسنیم آن را فراموش کرده‌اند، یادآوری شود.

اشتغال نزدیک به صفر

مسعود نیلی، به عنوان مشاور ارشد اقتصادی روحانی در یک شب بهاری در سال ۹۲ در برنامه تلویزیونی «پایش» حضور پیدا کرد و در کمال آلاوری از آماری گفت که به اذهان همه میخکوب شد.او از آن برنامه تاریخی با نمودار و با استناد به آمار نشان داد در دولت‌های محمود احمدی‌نژاد میزان خالص اشتغال‌زایی نزدیک به «صفر» بوده است.این اقتصاددان، در نمودار تخصصی اشتغال، میزان اشتغال ایجادشده در بازه‌های زمانی پنج و ۱۰ ساله را از سال ۱۳۳۵ تا ۱۳۹۰ اعلام کرد که بر اساس آن، کمترین اشتغال خالص ایجادشده در نیم‌قرن گذشته، مربوط به دولت احمدی‌نژاد است (اشتغال خالص، ناظر به میزان اشتغال ایجادشده و میزان افراد بی‌کارشده در یک دوره زمانی خاص است).بر این مبنا، در سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۰، میزان اشتغال‌زایی خالص سالانه، تنها ۱۴هزار و ۲۰۰ بوده است که بسیار ناچیز و در حد صفر است.جالب است که زمستان سال ۹۱ محمود احمدی‌نژاد در ادعایی اعلام کرده بود که دولت او توانسته شش میلیون شغل ایجاد کند. ارائه آمار ۱۴هزار و ۲۰۰ شغل در سال در رسانه ملی در حالی است که طبق همین آمار، در دولت قبیل از احمدی‌نژاد، میزان اشتغال‌زایی خالص، بالغ بر ۶۹۵ هزار نفر در سال بوده است.آمار اشتغال‌زایی خالص در دوران دفاع مقدس نیز که کشور درگیر یک جنگ تمام‌عیار هشت‌ساله بود، حدود ۲۰۰ هزار شغل در سال بود که ۴دبرابر بیشتر از دوران کنونی است که بالاترین درآمد نفتی کل تاریخ ایران را داشته است.

۸۱۱ هزار شغل ایجاد شد

حالا تسنیم پروژه مشابهی را رقم زده تا به گمان خود، روحانی را در همان جاهی بیندازد که روزی نیلی محمود احمدی‌نژاد را در آن گرفتار کرد. این خبرگزاری برای تکمیل سناریوی خود، آمار مرکز آمار ایران از سال ۹۲ تا سال ۹۴ را مرور کرده و نتایج زیر را به دست آورده است:«براساس نتایج چکیده طرح آماریکری نیروی کار در سال ۹۱، تعداد جمعیت فعال اقتصادی در این سال حدود ۲۴میلیون و ۱۰۵ هزار و ۵۰۶ نفر است، همچنین تعداد جمعیت بی‌کار دومیلیون و ۹۴۴ هزار و ۱۵۸ نفر است. همچنین آماریکری نیروی کار در سال ۹۲ نشان می‌دهد تعداد جمعیت فعال اقتصادی حدود ۲۴میلیون و ۱۰۵ هزار و ۵۰۶ نفر است، همچنین تعداد جمعیت بی‌کار دومیلیون و ۹۴۴ هزار و ۱۵۸ نفر است. همچنین آماریکری نیروی کار در سال ۹۳ نشان می‌دهد تعداد جمعیت فصال در این سال ۲۳میلیون و ۸۱۸ هزار و ۴۶۹ نفر و تعداد افراد بی‌کار دومیلیون و ۵۱۴هزار و ۱۶۶ نفر است و تعداد افراد شاغل در این سال ۲۱میلیون و ۳۰۴ هزار و ۳۰۳ نفر است.مقایسه آماری تعداد شاغلان سال ۹۲ و ۹۳ بااینگر این است که در سال ۹۳ حدود ۴۱هزار و ۸۷۶ نفر از تعداد شاغلان در سال ۹۳ کم شده است، یعنی ۴۱هزار و ۸۷۶ نفر از شاغلان موجود شغل خود را از دست داده و در صف بی‌کاران قرار گرفته‌اند.چکیده نتایج طرح آماریکری نیروی کار در سال ۹۴ نیز نشان می‌دهد ۲۴میلیون و ۷۰۱ هزار و ۱۷۷ نفر جمعیت فعال در این سال و تعداد بی‌کاران دومیلیون و ۷۲۹هزار و ۰۹۲ نفر است که تعداد افراد شاغل در این سال ۲۱میلیون و ۹۷۲ هزار و ۸۵ نفر است، همچنین مقایسه آمار تعداد شاغلان در سال ۹۳ و ۹۴ با توجه به اینکه تعداد شاغلان از ۲۱میلیون و ۳۰۴ هزار و ۳۰۳ نفر در سال ۹۳ به ۲۱میلیون و ۹۷۲ هزار و ۸۵ نفر در سال ۹۴ رسیده است یعنی ۶۶۷هزار و ۷۸۲ نفر در سال ۹۴ به تعداد شاغلان افزوده شده است.بنابراین طبق گزارش مرکز آمار ایران در سال‌های ۹۲ تا ۹۴ در مجموع ۸۱۱ هزار اشتغال‌زایی خالص صورت گرفته که با ادعای ایجاد دومیلیون و ۴۰۰ هزار شغل اختلاف فاحش ۱٫۶ میلیون نفری دارد.آمار خود گویا هستند و نیازی به تشریح بیشتر نیست؛ خود قضاوت کنید، دولت احمدی‌نژاد سالی ۱۴ هزار شغل ایجاد کرد و روحانی حدود ۷۲۰ هزار شغل. کدام بهتر عمل کرده، باز هم یادآوری می‌شود که عملکرد روحانی در اشتغال را کم‌کمات می‌توان نقد کرد.